

Der er ingen tvivl om, at vi som forældre må træde i karakter. De voksne, der omgås børnene, må træde i karakter og sige: Det er ikke det liv, du skal have, at sidde og surfe rundt på nettet. Det er ikke det liv, du skal have, at sidde efter klokken 24 og se fjernsyn på de der ukodede tv-kanaler, hvor der angiveligt er billedporno. Det er ikke det liv, vi vil give vores børn. Vi vil give vores børn et andet liv.

Forudsætningen for, at vi kan komme i dialog med børnene, er, at vi siger til dem: Det er ikke der, du skal være. Vi kan jo ikke lave de der afgrænsninger i vores egen adgang til internettet. Vi kan ikke forhindre MTV og de musikvideoer, der i øvrigt eksisterer. Vi kan selvfølgelig lade være med selv at gå ind og se dem, og vi kan lade være med at købe dem, men vi må hele tiden også holde fast i, at vi skal have dialogen med børnene, og vi skal klæde folkeskolelærerne således på, at de også kan tage den rigtige dialog med børnene, så de børn, der ikke har den gode voksenkontakt, de børn, der ikke har voksne, der konstant er over dem og beskytter dem mod den moderne verden, kan have nogle redskaber, og således, at de også i højere grad kan støtte og hjælpe de børn, der er usikre og svage.

SF støtter naturligvis det forslag til vedtagelse, som vi er medforlagsstillere til.

Niels Helveg Petersen (RV):

Da mit partis ordfører, fru Elisabeth Arnold, pludselig er blevet syg, skal jeg på mit partis vegne gøre nogle ganske få bemærkninger.

Først vil jeg da gerne takke justitsministeren for besvarelsen, og lad mig så føje til, at vi selvfølgelig som voksne, som forældre og som bedsteforældre har et stort ansvar i spørgsmålet om børns udsættelse for pornografi. Det er et ansvar, som vi må tage alvorligt, og som vi jo under ingen omstændigheder kan løbe fra.

Lad mig så sige på Det Radikale Venstres vegne, at Det Radikale Venstre kan støtte det forslag til vedtagelse, som er fremsat af Kristeligt Folkeparti, SF og Enhedslisten, og som vi finder på en udmærket måde kan danne grundlag for Folketingets videre arbejde med dette spørgsmål.

Line Barfod (EL):

Som det tydeligt er fremgået af debatten, er der bred enighed om, at vi igennem de senere år har set en kraftig seksualisering af det offentlige rum.

Der var engang, hvor det kun handlede om, at man lavede vittigheder om, at biler blev solgt bedst, hvis der var nogle aflædte piger på kølerhjelmene. Men i dag er det ikke kun biler, det er mange forskellige former for produkter, der åbenbart har behov for at blive solgt via et budskab om sex. Det virker mærkeligt, at man ikke kan sælge produkter, uden at det skal ind i billedet.

Samtidig er der jo sket en kraftig udvidelse af rummet for, hvor man møder reklamer. Der er kommet mange reklamer på gader og stræder, og der er tv og internet osv., hvor vi bliver bombarderet med reklamer hele tiden. Derfor er det væsentligt at se på, hvad betydning det har.

Fra Enhedslistens side tror vi ikke på, at forbud er vejen frem. Dels ønsker vi ikke at få genindført censuren, og dels er der alt for mange praktiske problemer, afgrænsningsproblemer osv., som flere andre ordførere også har været inde på.

Til gengæld mener vi, at det er afgørende nødvendigt, som det også er fremgået af det forslag til vedtagelse, som Enhedslisten har været med til at stille, at vi får noget mere viden.

Det er ikke nok, at vi har nogle formodninger om, at det er skadeligt for børnene. Det er vigtigt også at vide: Hvordan påvirker det rent faktisk? Hvad er det for nogle dele af reklamerne? Hvad er det for nogle dele af de forskellige former for seksualisering, der påvirker børnene, hvordan påvirker det børnene, og hvad kan man gøre for at modvirke det? Sådan at de samtaler, både vi som forældre, og som man i skoler og andre steder skal have med børnene, ikke bygger på den enkelte persons formodninger, men bygger på nogle undersøgelser og nogen viden om, hvad det er for nogle billeder, børnene danner inde i hovedet, og hvad man bedst kan gøre for at modstå de forvrængede fremstillinger, man møder, ligesom viden på området jo også kunne være med til at danne grundlag for de aftaler, som bør indgås med brancherne på området, så man f.eks. i forhold til reklamer rettet mod børn kan lave nogle begrænsninger i, hvordan de reklamer skal være udformet.

Kl. 16.25

Jeg er helt enig med de mange ordførere, som har været oppe og sige, at forældre som regel vil det bedste for deres børn. Men det kan godt være svært for forældre at vide tilstrækkeligt om: Hvordan hjælper man børnene til at modstå det, der foregår, hvordan tackler man bedst samtalerne med børnene, og hvordan støtter man